

Juli 2026

Wie door het fietsenhekje de Zomp binnentreedt en zich niet laat afleiden door het onvermijdelijke en alom tegenwoordige Bonte Zandoogje, maar kordaat doorstapt naar het bruggetje over de Rode Beek, die twee krasse Zompers een week eerder ontlast hebben van een 100 kilo blubber, ontdekt rechts op een boomstronk een oranjegeel stilleven dat bij nadere beschouwing een fraaie zwavelzwam blijkt.

Je ziet haar dagelijks groeien tot een heus Art Deco-beeld. Jammer genoeg éénjarig: kijk maar goed, volgend jaar is ie er niet meer.

zwavelzwam

zwavelzwam

Nu we toch in de beeldensfeer zitten: wat te denken van het uit stamschijven opgetrokken beeld "Oude Man in Heempark"

Het zou zo maar een object van Karel Appel kunnen zijn geïnspireerd door de beelden van Paaseiland...

Nog in gedachten aan de Paaseiland-beelden wandelen we naar het volgende bruggetje bij de waterval.

Bij een afgezaagde boomstam niet ver van "Appels Paaseiland-object" willen we weten om welke boomsoort het hier gaat. Het te hulp geroepen Obsidentify weet te melden dat het 98% zeker een bever is.

Verwarring alom.

Hier moet sprake zijn van een betreurenswaardige omdraaiing van oorzaak en gevolg: als er al sprake is van een bever, dan toch een bever in de zin van een houtzager met een tremor.

Maar het is hoogstwaarschijnlijk een (-gokje-) WILGENstam

We laten verder de beelden voor wat ze waard zijn en richten onze aandacht op het kleinere spul.

Boven de Rode Beek tegen de helling bij de Dam zien we een Houtpantserjuffer die op zoek is naar een takje boven de geschoonde beek waarop zij haar eitjes kan afzetten.

houtpantserjuffer

Zodra uit haar eitjes nimfen kruipen, vallen die in de beek waar ze hun leven kunnen voortzetten totdat ze zich volgegeten hebben en uitvliegen als nieuwe generatie waterjuffers; een levensloop helemaal volgens het schoolboekje.

Helemaal NIET volgens het schoolboekje is de Montbretia, wier feloranje bloemen zeer aan de ogen doen en die als kamerplant zo heel erg NIET op haar plaats is in een heempark als de Zomp. Zo idioot, misplaatst en belachelijk dat ze mag blijven.

Vragen hoe ze daar is gekomen, is zinloos.

Een bejaard besje uit het nabijgelegen verzorgingshuis die haar kamerplant zat was? En die dan toch nog de moeite heeft genomen om die in ons heempark te begraven?

Een experimentele biologiestudent die wilde kijken of een Montbretia in de natuur kan overleven? (antwoord: ja).

Ik zei al: vragen hoe ze daar gekomen is, is zinloos. Het raadsel blijft. De Montbretia ook.

We negeren de roofvlieg op de verweerde brugleuning die zich behaaglijk laat verwarmen door het zonnetje. Nog een laatste overzichtsfoto en de klus is geklaard.

roofvlieg

Maar dat is buiten de waard gerekend. Deze keer doordat de lens verduisterd wordt door een daarop gelande vlinder. Een vlinder? Nee, DE vlinder! De vlinder die altijd aandacht wil. Het Bont Zandoogje.

De vlinder die altijd pal staat voor de rechten van het Bont Zandoogje, fervent lid van de Partij Voor De Dieren, misschien wel erelid!

Okee, ik zet hem nog één keer op de foto. Beloofd, beloofd, nog één keer in de blog. Dit is de laatste keer!!

bont zandoogje

Waar is de Partij ter Bescherming van door zandoogjes gepeste Natuurbloggers??

montbretia

